

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ทำความดี-ทุกข์เพื่อสุข

(มีผู้มาฟังเทศน์เป็นนักเรียน ๑๒๐ คนและประชาชนประมาณ ๓๕๐ คน)

(ลูกศิษย์เพิ่งกลับจากอังกฤษได้ถวายปัจจัยเป็นเงินหนึ่งหมื่นบาทและทองคำ)
ดีแล้วมาจากอังกฤษ ถ้าได้เงินปอนด์มาด้วยแล้วดีมาก นี่เสียเกียรติมาจากอังกฤษไม่ได้
เงินปอนด์เงินแป้นมา อังกฤษหลงตาเคยไปปี ๕๑๗ เป็นกี่ปี่แล้วนับดูซิ (๒๖ ปี ครับ)
๒๖ ปีแล้วไปอังกฤษ ไปพักอยู่นั้น ๒ อาทิตย์กว่าละมั้ง มีท่านปัญญาวัฑฒ เป็นชาว
อังกฤษไปด้วย แล้วท่านเซอร์รี่ ท่านเซอร์รี่เป็นชาวแคนาดา แม่มาห่านะ แม่มาที่
อังกฤษจนกระทั่งลูกชายกลับ แม่ค่อยกลับ พอลูกชายไปถึงนั้นแม่มาก็มาดี มาอยู่ที่
อังกฤษ แม่พักอยู่ที่โรงแรมในอังกฤษ ท่านเซอร์รี่ไปเยี่ยมแม่ เราไปดูว่าเป็นยังไงโรง
โรงแรมในอังกฤษ แม่มาด้วยกัน ๒ คนอยู่จนกระทั่งลูกชายกลับ ท่านเซอร์รี่กลับแม่อีกกลับ
ในระยะเดียวกัน เพราะตั้งหน้ามาพบกัน นาน ๆ พบกันทีหนึ่ง ๆ

ไปพักอยู่อังกฤษอดคิดไม่ได้นะ ไปที่แรกคนมาไม่ค่อยมาก ทั้งคนไทยทั้งฝรั่ง
พอไปถึงที่แรก ที่นี้หนาแน่นขึ้น ๆ สุดท้ายพวกเก้าอี้ไม่มีความหมายเลย ใครมาถึงนั่งที่
นั้น แทรกหมดเลย เก้าอี้ไม่มีความหมาย ไม่ว่าจะคนฝรั่งไม่ว่าคนไทยแบบเดียวกันหมด
มาที่ไหนนั่งที่นั่น หนาแน่นขึ้น ๆ แต่เราเสียตายเป็นเราพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ผ่านคนอื่น
เป็นล่ามให้ ท่านปัญญาเป็นล่ามซิไม่ใช่เราเป็นเอง จึงไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าเป็นเรา
ออกเองพูดเองนี้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ถึงขนาดนั้นพวกชาวอังกฤษ โถ ไม่ใช่บ่อย ๆ
นะหลังไหลมาเรื่อย ๆ คนไทยก็เพิ่ม เพราะคนไทยอยู่ในอังกฤษไม่น้อยนี่นะ พวกฝรั่ง
ก็เพิ่ม ๆ มานั่งเหมือนผ้าพับไว้

ที่นี้เวลามาหนักเข้า ๆ พวกที่มาสังเกตการณ์ก็มี เขาพูดเองว่าเขาสังเกต
การณ์ ที่นี้สุดท้ายเลยไม่ได้มาอยู่ไม่ได้ เรื่องสังเกตการณ์เลยหายไปหมด ไม่ได้มาอยู่ไม่
ได้ พุทธธรรมะเวลาเราเทศน์ ท่านปัญญาก็เป็นล่ามแปล เวลาเขาถามปัญหาเราตอบ
ท่านปัญญาเป็นล่ามแปลให้ตลอด ๆ เราจึงอดคิดไม่ได้นะ โห นี่ถ้าหากมีครูบาอาจารย์
ที่เป็นหลักเป็นเกณฑ์ทั้งภายในภายนอก ภายนอกข้อวัตรปฏิบัติ ศีลาจารวัตร ภายใน
คือจิตตภาวนามีหลักมีเกณฑ์นี้ พวกชาวอังกฤษนี่จะเป็นเจ้าของพุทธศาสนาแน่นอน ลง
ใจขนาดนั้น หนาแน่นขึ้น ๆ แต่นี่มันไม่ได้เรื่องอย่างนั้นซี พระเราก็โกโรโกโส จะให้เขา
ยึดหลักยึดเกณฑ์ได้ยังไง มันไม่ลงใจ การปฏิบัติก็ไม่ลงใจเหมือนกัน ถ้าลงใจแล้วก็จะ
ไหนถึงกันเลย

ดังที่เราพูดให้เป็นคติแก่พี่น้องตามเรื่องของเรา นี้ยังมีแง่สงสัยมรรคผลนิพพาน นั้นเห็นใหม่ ทั้ง ๆ ที่มุ่งต่อมรรคผลนิพพานอยู่อย่างเต็มใจ ก็ยังมีแง่สงสัยมรรคผลนิพพาน ทั้ง ๆ ที่เรียนมาแล้วเห็นใหม่ ความจำเป็นประโยชน์อะไร มันยังเป็นการกีดขวางอีกด้วย..ความจำ ความสงสัยแทรกมากับความจำ ๆ บาป บุญ นรก สวรรค์ นิพพาน เรียนไปอย่างนั้นสงสัยไปตามกันหมดเลย นี่ละที่ความมุ่งมั่นกับมรรคผลนิพพานมีแต่ยังสงสัย แน่ ๆ ว่ามรรคผลนิพพานจะมีจริง ๆ ตามความมุ่งมั่นหรือไม่ ถ้าหากว่ามีท่านผู้ใดที่มาชี้แจงให้เราเป็นที่ลงใจแล้ว เราจะมอบกายถวายตัวต่อท่านผู้นั้น เราจะเอาตายเชื่อว่าเลย นี่หมายถึงความลงใจนะ

พอไปถึงหลวงปู่มั่น โอ้ย จี๋เลยทันที เหมือนเรดาร์ท่านจับไว้หมดเลย ขึ้นเปรี้ยง ๆ ทือ ท่านมาหาอะไร ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ขึ้นเลยนะ ดินฟ้าอากาศไม่ใช่ มรรคผลนิพพาน ท้องฟ้ามหาสมุทรทั่วแดนโลกธาตุไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลส คือไม่ใช่ทั้งมรรคผลนิพพาน ไม่ใช่ทั้งกิเลส กิเลสจริง ๆ มรรคผลนิพพานจริง ๆ อยู่ที่หัวใจ เวลานี้ถูกปิดบังไว้ด้วยกิเลส กิเลสปิดบังทำให้สงสัยมรรคผลนิพพาน ประหนึ่งว่ามรรคผลนิพพานไม่มี ไล่เข้ามา ๆ อะไร ๆ ก็ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน จุดที่อยู่ของกิเลสที่อยู่ของมรรคผลนิพพานอยู่ที่ใจ ๆ ลงนั้น เอ้า เปิดใจออกด้วยจิตตภาวนา ภาคปฏิบัติ นั้นบอกแล้วนะ

เหมือนกับว่าน้ำมีอยู่ในบึงเต็มบึง เป็นแต่เพียงว่าจอกแหนมันปกคลุมไว้ไม่ให้มองเห็นน้ำ เรียกว่าท้องฟ้ามหาสมุทรไม่ใช่ผู้ปิดบังน้ำว้างนั้นเถอะ จอกต่างหากอยู่นั้น เอ้า เปิดออก ๆ โอ้ เราไม่ลืมนะ แล้วเป็นวันแรกเสียด้วยนะไปหาท่าน ความสงสัยมรรคผลนิพพานมีอยู่อย่างนั้นจะทำยังไง จิตของเรามุ่งต่อมรรคผลนิพพาน อยากรู้ได้มรรคผลนิพพาน แต่ก็มีสิ่งที่มากีดขวางคือความสงสัยเอง ความอยากได้ความต้องการมรรคผลนิพพาน ความอยากไปนิพพาน กับนิพพานนี้ มีจริง ๆ ไหมนา นั่นนะ ครั้นเวลาเราปฏิบัติทุ่มกำลังวังชาลงไปแล้ว ผลที่ตอบแทนไม่มีนี่ทำใจ เพราะฉะนั้นจึงต้องหาครูอาจารย์

พอไปถึงหลวงปู่มั่นท่านเอาเรดาร์จับเลยทันที ไล่เข้ามา ๆ อันนั้นไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน อันนั้น ๆ ทัวท้องฟ้ามหาสมุทรสุดสมมุติ ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน มรรคผลนิพพานจริง ๆ กิเลสจริง ๆ อยู่ที่หัวใจ ๆ ไล่เข้าไปตรงนี้ สรุปลงว่าจนเป็นที่ลงใจสุดยอดแล้ว ทีนี้เมื่อลงใจแล้วเป็นยังไง พอออกมา เอาละทีนี้ ลงใจแล้วไม่มีที่สงสัยแล้ว ทีนี้เราจะจริงไหมถามเจ้าของ ต้องจริง ไม่จริงตายเท่านั้น ฟังซินะ นี่ละความลงใจเป็นอย่างนี้นะ ถ้าได้ลงใจแล้วก็อย่างที่ว่านี้ ตายเท่านั้น เมื่อลงใจว่า

มรรคผลนิพพานมี เราต้องการมรรคผลนิพพานอยู่แล้ว แต่ยังสงสัยมรรคผลนิพพานมีหรือไม่ พอว่ามีเท่านั้นพุ่งเลย

ประชาชนทั้งหลายก็เหมือนกัน ถ้าไม่เป็นที่ลงใจแล้วการประกอบความดีงามทั้งหลายก็ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ว่างไปอังกฤษคราวนี้อัดคิดไม่ได้นะ เพราะหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ เวลาตอนจะมาจนฝรั่งร้องให้ ฟังซินะ เวลาจะลามานี้ก้มหน้าตาบีนน้ำตาพัง ๆ เวลาจะลาจะจากกัน เห็นไหมละ นี่ละธรรม มีใกล้มีไกล มีชาติชั้นวรรณะที่ไหน ธรรมคือธรรม เป็นเครื่องประสานได้หมดเลย คือธรรม เห็นชัด ๆ ด้วยตาของเราจะไกล ก้มหน้านี้ น้ำตาพัง ๆ นี่ยังไม่แล้วอีกนะ ไปส่งถึงประตูออก ประตูสนามบินเป็นพัก ๆ พอประตูสุดท้ายนั้น เอาอีกแล้วตรงนั้นนะพวกฝรั่ง มันของเล่นเมื่อไร นี่คือความลงใจ

จึงอดคิดไม่ได้นะ โอ้ นี่ถ้าหากว่ามีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบพร้อมทั้งภายนอกคือ ความประพฤติ ศีลสังวร เป็นต้น ความประพฤติตามหลักของพระภายนอก ภายในคือ จิตตภาวนามีหลักมีเกณฑ์แล้วนี้ ชาวอังกฤษนี่จะเป็นเจ้าของพุทธศาสนาแน่นอน ขนาดนั้นนะ เพราะท่านเหล่านี้เป็นผู้มีกฏมีระเบียบเรียบร้อยอยู่แล้ว เขาจึงเรียกว่าเมืองผู้ดี ดีก็คือมีกฏมีระเบียบ มีขนบประเพณี มีขอบเขตมีฝั่งมีฝ้า ทำให้คนดีได้ คนไม่มีขอบเขต ไม่มีฝั่งมีฝ้าเลอะเทอะ นั้น นี่เมืองนี้เขาเป็นเมืองที่มีขอบเขตมีฝั่งมีฝ้าดีอยู่แล้ว พอได้ธรรมเข้าเป็นเครื่องประดับเท่านั้นก็ดีขึ้นเลยยิ่งเด่น นั้น มันอดคิดไม่ได้นะ สงสารพวกชาวอังกฤษ

เวลาขากลับมาเขาหมดหวังแล้ว เขาก็ขอเอาท่านปัญญาที่ไปกับเรานี้ไว้พอได้รับความอบอุ่น นั้นฟังซิเขาพูดนะ พอมีความอบอุ่นภายในจิตใจ เมื่อครูบาอาจารย์จากไปแล้วได้ท่านปัญญาอยู่ ก็พอเป็นความอบอุ่นภายในจิตใจมากขึ้น ยิ่งกว่าจะไม่มีเลย เขาว่านั่น แม้จะจากไปแล้วความอบอุ่นก็ยังดี พอได้ท่านปัญญาก็ไม่ได้สูญเสีย นี่สรุปเอาเลยนะ ตั้งแต่นั้นมาท่านปัญญาก็ไม่ได้กลับไปอีกนะ ท่านมา ๒๖-๒๗ ปีแล้วนะ

นี่เราพูดถึงเรื่องธรรม เป็นอย่างนั้นละ ธรรมเป็นเครื่องประสาน ไปที่ไหนไม่มีคำว่าชาติชั้นวรรณะ ความดูถูกเหยียดหยามกันนี้เป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้น เรื่องของธรรมไม่มี สัพพะ สุตตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น ครอบโลกธาตุเลย เข้ากันได้สนิท เมื่อธรรมเข้าไปตรงไหนเข้าได้สนิท ไม่ต้องถามหาที่หาฐานบ้านเรือนหาโคตรหาแซ่หาชั้นวรรณะที่ไหน ธรรมเป็นเครื่องประดับ สัพพะ สุตตา ครอบไปหมดเลย สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น อย่ามีภัยมีเวรต่อกัน ให้มีความเห็นอกเห็นใจกัน นี่ธรรมเป็นอย่างนั้น เกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วเหมือนกัน

คำว่ากรรมดีกรรมชั่วมีอยู่กับทุกสัตว์ เกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรม ไม่ได้เกิดมาด้วยชาติด้วยชั้นด้วยวรรณะ ด้วยฐานะสูงต่ำยศถาบรรดาศักดิ์อะไร เกิดมาด้วยกรรมให้ถือกรรมเป็นหลักเกณฑ์ คนเราเมื่อถือกรรมเป็นหลักเกณฑ์แล้วไม่มีคำว่าถูกเหยียดหยามกัน เห็นกันรักกันสนิทกันตายใจกันทันที นี่ละธรรมไปที่ไหนตายใจกันเลยนะ ถ้ากิเลสไปที่ไหนแม้ผิวกับเมือกก็แตกกัน กิเลสไปที่ไหน ผิวก็ไปหาสาว เมือกก็จะไปหาไอ้หนุ่มละซี นั่นละมันแตกกันเข้าใจไหม นี่ละกิเลสไปที่ไหน กลับมามีพินมีไฟมาเผากันทันที ๆ เลย ธรรมไปที่ไหน เราเป็นเรา เขาเป็นเขา เท่านั้นพอ เราเป็นเรา เขาเป็นเขา ฟังฝ่ามืออยู่ เขตแดนมีอยู่แล้วยุ่งอะไร เพียงเท่านั้น ไม่ต้องพูดแหะว่ายุ่งอะไร เพียงว่าเราเป็นเรา เขาเป็นเขาเท่านั้นพอ ไปไหนเป็นตัวของตัวเองตลอดไปเลย เป็นธรรมของตัวเอง ธรรมสมบัติ

ธรรมสมบัติไปที่ไหนปลอดภัย ไม่เดือดร้อนวุ่นวายนะ คนไม่มีธรรมนั้นชิมันเดือดร้อน ถ้ามีธรรมทั้งหญิงทั้งชายครอบครัวเหยาเรือนมีความสงบเย็นใจ เรื่อยเอาเงินเอาทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์มาเป็นเครื่องโอ้เครื่องอวดกันนะ อวดความสุขอย่าเอามาอวด อวดความสุขที่เกิดจากกรรม ธรรมมีในใจที่ไหนทุกข์จนชั้นแค้นก็มีความสุขอยู่ภายใน ข้างนอกมีความบกพร่องขาดแคลนเป็นธรรมดาในโลกอนิจจัง แต่ภายในมีธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงแล้วชุ่มเย็น ทุกข์ก็ทุกข์ด้วยกัน เป็นก็เป็นด้วยกัน ตายก็ตายด้วยกัน ชื่อสัตย์สุจริตต่อกัน มีความจงรักภักดีต่อกัน ผากเป็นผากตายต่อกัน ไปไหนเป็นอวัยวะเดียวกัน นี่ความสุขอยู่ที่นั่นนะ เรื่อยเอาเข้าใจว่าความสุขอยู่ที่อื่น

ใครจะเลิศเลอยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างทรงรู้ทรงเห็นหมดแล้วทั้งดีทั้งชั่ว คัดเลือกทุกอย่างที่จะนำมาสั่งสอนสัตว์ให้เป็นประโยชน์แก่สัตว์ อันใดเป็นภัยคัดออก ๆ สอนให้คัดออก ๆ อันใดเป็นคุณนำเข้ามา ดังที่กล่าวนี้ผิวเมือกสองคนเท่านั้นละเป็นสุข จะทุกข์จะจน จะมั่งจะมี ด้วยความมีธรรมเป็นสุขด้วยกัน เศรษฐีก็เป็นสุข มียศถาบรรดาศักดิ์สูงเท่าไรมีธรรมเคลือบ ๆ แฝงอยู่ในนั้นเป็นสุข ๆ เจ้าของก็เป็นสุข ผู้น้อยก็เป็นสุข เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เป็นผู้ชักจูงไปด้วยความราบรื่นดีงามทุกอย่าง

ถ้ากิเลสไปที่ไหนมันโอ้อ่านะ ไปที่ไหนโอ้อ่าฟูฟ่า นั่นละเห็นไหมกิเลส กิเลสมักพองตัวนะ ธรรมท่านไม่พอง ท่านพอดิตลอด มีมากมีน้อยพอดิ ๆ ดังที่พูดผิวเดียวพอดิ นั่นธรรม เมือกเดียวพอดิ นั่นธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ถ้ากิเลสละ โอ้ย ไม่พอง ตานี้พองออกจากแม่ฮีนูไปมันอยากได้สัก ๑๐ ตา มองหาสาวละซี ไอ้เมือกพองออกจากผิวไปแล้วมันอยากได้สัก ๒๐ ตา มองหาไอ้หนุ่มละซี นี่ละพวกหิวโหย พวกเขาเอาพินเอาไฟมาเผาตัวเอง แล้วก็เผาบ้านเผาเรือนเผาลูกเผาหลานแตกกระจัดกระจายไปหมด เอาไฟอันนี้มาเผา

พ่อแม่ทะเลาะกันลูกมันฟังได้ที่ไหน ฟังซินะ โอ้ย หน้าเหี่ยวไปเลยนะพ่อแม่ทะเลาะกัน ยิ่งทะเลาะด้วยเรื่องนี้ด้วยแล้ว โอ้ย เป็นไฟแสบร้อนมากที่สุดเลยไฟอันนี้ แต่พ่อแม่ทะเลาะกันอย่างอื่นลูกก็ยังไม่สบายนะ ยิ่งมาทะเลาะกันแบบกินไม่พอกินไม่อิ่ม ตืดตันนี่พิลึก นี่เห็นไหม กาเมสุ มิจฉาจาร สอนลงไปบีบมีขอบมีเขต ออย่ายุ่งกับอะไร เท่านั้นพอแล้วความสุข สำหรับฆราวาสเพียงเท่านั้นพอแล้ว ออย่าหามาเพิ่มเติมถ้าไม่ อยากเอาไฟเผาตัวและเผาครอบครัวเหี้ยมเรื้อน นั่นเห็นไหม ถูกขนาดไหนพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ตรัสรู้โดยชอบ ๆ ชอบธรรมมาเรียบร้อยแล้ว สมุมาสมุพุทโธ ตรัสรู้เองโดยชอบ ๆ นั้น

นี่เราพูดถึงเรื่องธรรมมีในผู้ใดก็ตาม คนเราเข้ากันได้สนิท ไม่จำเป็นจะต้องถามหาชาติชั้นวรรณะชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณโคตรแซ่ที่ไหน บ้านใดเมืองใดภาคใดไม่ต้องถาม อยู่ที่ความดีของบุคคลแต่ละคน เข้าถึงกันทันที ถ้าความชั่วแม้แต่ผิวเมื่อยยังแตกกัน เข้าใจไหมล่ะ อยู่กันสนิทเท่าไรแตกกันได้นะ ถ้าลงกิเลสเข้าไปตรงไหนเป็นภัยเข้าไปตรงนั้น นอกจากนั้นลูกเต้าหลานเหลนแตก โคตรแซ่นั้นโคตรแซ่เกรแตก ไม่มีใครมองดูละ เขาถูกเหยียดหยามกันทั้งบ้าน นั่นเห็นไหมกิเลสเข้าไปตรงไหนเอาไฟไปพร้อม ๆ ให้พากันระมัดระวังนะ

ทุกวันนี้ยังมีแต่เสริมกันเรื่องราคะตัณหา โอ้ย สลดสังเวชนะ ธรรมหุหนวกตาบอดไป เพราะธรรมไม่เหมือนอะไร มีเหมือนไม่มี รู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น ไม่เป็นอารมณ์มาฝังใจตัวเองเพราะความชั่วของเขา เขาทำชั่วเราเดือดร้อนกับเขา เสียใจเคียดแค้นให้เขา หรือว่าถูกเหยียดหยามเขา ก็เป็นไฟเผาตัว ๆ ธรรมไม่มี เห็นดีเป็นดี ชั่วเป็นชั่ว รู้ตามเป็นจริง ๆ ไม่ข้องไม่แหวะไม่หิวไม่โหย ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ก็สนุกดูละชิสภาพความจริงทั้งหลาย นี่ละพระพุทธเจ้าดูความจริงท่านดูอย่างนั้น มาสอนพวกเราให้รู้เรื่องรู้ราว

ให้พากันใกล้ชิดติดพันกับศาสนานะ ศาสนาพุทธเลิศเลอแล้ว ไม่มีในสามแดนโลกธาตุนี่บอกตรง ๆ เลย จะให้เลิศเลอเหมือนพุทธศาสนาเราไม่มี เพราะศาสนาพุทธเราเป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส ของผู้เลิศเลอสุดยอดแล้วมาเป็นศาสดาสอนโลก ศาสนาเหล่านั้นผู้เป็นเจ้าของศาสนาเป็นคลังกิเลส คลังกิเลสก็เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ สอนผิด ๆ ถูก ๆ สอนเอาตามความชอบใจของตัวเองไม่ได้สอนตามธรรม พระพุทธเจ้าสอนตามธรรม พิจารณาธรรม เล็งดูโดยธรรม ธรรมไปตรงนี้พุ่ง ๆ เลย ไม่เอาใครมาเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นสักขีพยานละ ธรรมพระพุทธเจ้าตรงแนวไปเลย ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสไม่ละ เจ้าของก็ไม่เชื่อใจในตัวเอง แล้วก็ถามโน้นถามนี้ เจ้าของศาสนาที่มีกิเลสเต็มหัว

ใจก็แบบเรา ๆ ท่าน ๆ นี่แหละ ผู้สั้นกิเลสท่านไม่ออกใครเข้าใคร เข้ากับธรรมอย่างเดียว ผู้มีกิเลสเข้าตัวเองเสมอ เพราะฉะนั้นถึงว่าศาสนาพุทธเรานี่เลิศเลอสุดยอดแล้ว

พูดถึงเรื่องศาสนา ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใด แบบเดียวกันหมด คือไม่มีผิดมีเพี้ยนต่างกันเลยแม้นิดหน่อย การสอนโลกสอนแบบเดียวกันหมด เพราะรู้เห็นอย่างเดียวกันนำมาสอนจะผิดกันที่ตรงไหน ไม่ว่าบาปว่าบุญ นรกสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เปเรตตีประเภทต่าง ๆ ทรงกระจ่างแจ้งไปหมด นำมาสอนก็เอาสิ่งที่รู้ที่เห็นมาสอนจะผิดไปไหน นี่ละผู้สอนด้วยความรู้แจ้ง โลกวิทู รู้แจ้งโลก โลกนอกโลกในเห็นหมดตลอดทั่วถึง อาโลโก อุทฺปาที หมายถึงว่าสว่างจ้าอยู่ตลอดเวลาไม่มีวันมีคืนในพระทัย

ให้พากันฝึนนะทุกคน ไม่ว่าผู้ใหญ่ไม่ว่าเด็กนะถ้าเราอยากเป็นคนดี สิ่งที่เราฝึนนั้นคือกิเลสความชั่วนั้นแหละ มันอยากให้เราทำในสิ่งไม่ดีทั้งหลาย เราฝึนไม่ทำ อยากไปไม่ไป ถ้าไปเป็นทางความชั่วแล้วไม่ไป อยากทำไม่ทำ อยากดูไม่ดู จึงเรียกว่าข้อบังคับตัวเอง ที่นี้เวลาบังคับไปนานเข้า ๆ มันก็เป็นนิสัย พอว่าไม่ควรบีบบังคับหยุดทันที ๆ ฝึนนะ อยู่กับเจ้าของเป็นผู้รักษาเอง เราอยากเป็นคนดีต้องรักษาตัว อย่าเตร็ดเตร่เร่ร่อน อย่าโกรโงโงไปตามความอยากความทะเยอทะยานซึ่งไม่มีสิ้นสุด วิ่งตามมันเท่าไรยิ่งเตลิดเปิดเปิงหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ คนนั้นเลยเสียคนทั้งคน เพราะวิ่งตามความชั่ว

เราหักห้ามมันไม่ให้เรา สิ่งใดไม่ดีย่อย่าทำ หักห้ามเข้าไป ๆ ความดีก็เด่นขึ้น ความชั่วจางไป ๆ ต่อไปคนนั้นเป็นคนดีตลอดเลย อันใดไม่ควรไม่ทำ นั้นไม่ได้ฝึนฝึนนะเมื่อเราฝึนตั้งแต่ต้น เห็นว่ากิเลสมันสู้เราไม่ได้แล้วเราก็สะดวกสบาย ไปไหนมาไหนอะไรควรไม่ควรรู้ทันที ๆ ไม่ทำ ๆ ถ้าเราปล่อยตามความอยากความทะเยอทะยานนี้ก่อไฟเผาตัวตลอดนะ วันนี้ก็ปล่อย วันหน้าก็ปล่อย วันไหนก็ปล่อย ปล่อยเพื่อความเสียคน ๆ เสียหมดทั้งตัวเลย เสียวันนั้นวันนี้ เสียเล็กเสียน้อย เสียไปเสียมา เสียหมดทั้งตัวดีที่ไหนคนเรา ถ้าอยากเป็นคนดีต้องฝึกฝนอบรม ต้องฝึนตัวเอง ต้องตัดแปลง ทุกข์ยากลำบากเพื่อการทำความดี เอ้า ทุกข์ ทุกข์ยากเพราะการทำ ความชั่วมันยิ่งทุกข์เพื่อทุกข์นะ ทุกข์ยากเพื่อการทำความดีทุกข์เพื่อสุข ทำลงไปมันต่างกันนะ

นี่จะอ่านให้ฟัง วัดป่าภูสังโฆ ทองคำใต้ ๗ บาท ของเล่นเมื่อไร ๗ บาท วัดป่าบ้านตาดมากี่วันมันได้สัก ๕ สตางค์ไหมนี้ สู้วัดภูสังโฆไม่ได้ วัดป่าหลวงตาบัวนี้เป็นอาจารย์ของท่านวันชัยนะ ที่สู้ท่านวันชัยไม่ได้ก็ต้องยอมชื้อใหม่ จึงเรียกว่าเป็นธรรม นี่สู้ท่านวันชัยไม่ได้ ท่านวันชัยได้มา ๗ บาท หลวงตาบัวพร้อมกับลูกศิษย์ลูกหาเต็มศาลาได้สัก ๕๐ สตางค์ไหมเอามาอวด เอามาแข่งภูสังโฆซิถ้าลูกศิษย์หลวงตาบัวเก่งพร้อมทั้งหลวงตาบัวเก่งด้วยแล้วเอามาแข่ง นี่ยังไม่ได้เห็นสักสตางค์เลย นี่มาแล้ว ๗

บาทเห็นไหม ต้องยอมรับกันซิ นี่เรียกว่าธรรมเข้าใจไหม ดอลลาร์ยิ่งมากนะนี่ ดอลลาร์ได้ ๑๑,๖๕๐ ดอลลาร์ ตั้งแต่หลวงตาบ๊วกลับมาจากกรุงเทพฯ นี่ได้พอ ๕๐ ดอลลาร์ ใหมเอ้าถ้าว่าได้ ๕๐ ดอลลาร์ เามาแข่งอันนี้อีก นี่ก็สู้ไม่ได้อีก แน่ะเห็นไหม เงินไทยได้ ๒ หมื่นบาท เออ นี่พอสู้กัน อันนี้พอสู้ก็บอกว่าพอสู้ อันไหนสู้ไม่ได้ก็ต้องยอม

ท่านวันชัยนี่เป็นกำลังสำคัญของคหบดี ขวนขวายทั้งภายนอกภายใน ช่วยทุกด้านทุกทาง เป็นพระที่ควรแก่การเคารพบูชา เคารพนับถือได้ เป็นที่ตายใจได้ ก็ออกไปจากหลวงตาบ๊ว หลวงตาบ๊วไม่ดีได้ลูกศิษย์ดีเราก็จมเข้าใจไหม ถ้ายิ่งเราก็ดีลูกศิษย์ก็ดีแล้วไปใหญ่เลย ดีไม่ดีกำแพงวัดนี้เปิดไม่ทันฟาดหัวแตกไปเลย ดีพาไป ดีบ้าเข้าใจไหม ดีแบบนั้น นี่ละได้เรื่อย ๆ อย่างนี้ ท่านวันชัยละช่วยทุกด้านทุกทาง เป็นพระที่ตายใจได้เลย นี่ละหาธรรมเห็นธรรมอย่างนั้นละเข้าใจไหม ธรรมมีอยู่กิเลสมีอยู่ หาทางไหนได้ทางนั้น หากกิเลสวันยังค่ำได้กิเลสวันยังค่ำ หาธรรมวันยังค่ำได้ธรรมวันยังค่ำ หาทางไหนมาก ทางดีมากขึ้น ๆ ทางชั่วค่อยจางไป ๆ ลึนสุด เหลือแต่ความดีล้วน ๆ ไปทางไหนเลิศเลอ ๆ ตลอดเวลานะ นี่ละความดีให้พากันหาคณะ ทุกคนให้หาความดี

ฝึกหัดตัดแปลงตนเอง พวกเด็กกำลังหนุ่มกำลังสาวนี่มันคึกมันคะนองบ้านะพวกนี้ละ ให้พระมัดระวัง ผู้หญิงสาว ๆ เห็นไอ้หนุ่มมันเป็นบ้านะ เทวดาสู้ไม่ได้นะถ้ามันเห็นไอ้หนุ่มแล้ว ไอ้หนุ่มเห็นอัสสาวก็เหมือนกัน เทวบุตรเทวดาสู้ไม่ได้ มันวิ่งตามเขาเป็นบ้าด้วยกัน เสียคนหมด ใช้ไม่ได้นะ ไม่ถึงกาลเวลาก็กกันมันไว้ มันจะตายให้มันตายดูซินะ ครอบครัวเหี้ยเรือ่นของแต่ละคน ๆ ที่เป็นประเพณีของ...เฉพาะอย่างยิ่งของชาติไทยเรามีขอบมีเขต ถึงเวลาซื้อ-ซื้อ เวลาขาย-ขาย อย่าสนุกก่อนห้าม อย่าขายก่อนซื้อ ใช้ไม่ได้นะเสียคน นี่อันนี้ที่เสียมากคือ ความสนุกก่อนห้าม ขายก่อนซื้อ เลว ใช้ไม่ได้ อย่าพากันปฏิบัติ อย่าสนิทสนมกันในเรื่องนี้ที่จะพาให้เสียหาย ให้สนิทกันอย่างไรให้ระมัดระวังอันนี้ให้ดีนะ วันนีพูดอย่างนี้ สอนลูกสอนหลานสอนทุกคนนั่นแหละ

สรุปทองคำวันที่ ๖ สิงหา เข้าทำอยู่นะ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๗ บาท ๗๓ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๕๙ ดอลลาร์ เมื่อวานนี้นะวัดป่าบ้านตาดพอสู้กูสังโฆไม่ได้ กูสังโฆได้ทองคำ ๗ บาท ทางนี้ก็ฟาดเสีย ๗ บาทเหมือนกัน พอสู้กันตรงนี้ แต่ระวังหมัดหลังของกูสังโฆนะหมัดหน้านี้พอสู้กันได้ กูสังโฆได้ ๗ บาท วัดป่าหลวงตาบ๊วเป็นอาจารย์ของกูสังโฆก็ได้ ๗ บาท พอพืดพอเหวี่ยงกัน พอหมัดที่สองคือดอลลาร์ วัดป่าบ้านตาดหลวงตาบ๊วได้ ๑๕๙ ดอลลาร์ ดอลลาร์ทางกูสังโฆได้ ๑๑,๖๕๐ ดอลลาร์ หลวงตาหงายเลย แสดงว่าหงายแบบไม่เป็นท่า เงินสองหมื่น อันนี้พอพืดพอเหวี่ยงกันไป อันไหนพืดพอเหวี่ยงก็บอก อันไหนแพ้ออกแพ้อันไหนชนะบอกชนะ

ทีนี้จะอ่านอันนี้ให้ฟัง ทองคำที่จะมอบเข้าสู่คลังหลวงในการช่วยชาติคราวนี้ ไม่ควรจะให้ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ กิโล สำหรับพี่น้องทั่วประเทศไทยเรา รวมเป็นเนื้อเป็นหนังซึ่งกันและกัน เข้ามารวมแล้วเป็น ๔,๐๐๐ กิโล นี่เป็นเลือดเนื้อของพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยรวมกันมาเป็น ๔,๐๐๐ กิโลในการช่วยชาติคราวนี้ แล้วก็ส่วนที่เราพูดไว้แล้วนั้นอย่ามายุ่งไม่ได้นะ ที่เราว่าอย่างน้อย ๘๐๐ ล้านนะ นี่เราพูดอย่างน้อย ๘๐๐ ล้านนี้เราจะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง เพราะเราเป็นห่วงคลังหลวงมากกว่าทุกอย่าง ทองคำจำนวนที่จะซื้อมาจากเงิน ๘๐๐ ล้านนี้จะเอาขึ้นต่อยอดต่างหากนะ ไม่ได้เอามาเป็นเนื้อเป็นหนัง อย่าไปแย่งเอามาเป็นเนื้อเป็นหนัง แย่งไม่ได้นะ อันนั้นสำหรับต่อยอดต่างหาก ๔,๐๐๐ กิโลเป็นเนื้อหนังของพี่น้องชาวไทยทั้งหลายเองรวมกัน ส่วนต่อยอดนี้เอาจาก ๘๐๐ ล้านนี้ขึ้นต่อยอด

ถ้าหากว่าได้ตามนี้ก็ไม่ต้องต่ำกว่า ๖ ตัน หรือ ๖,๐๐๐ กิโล ไม่ควรจะให้ต่ำกว่านี้นะ เงินสดที่จะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง อย่างน้อยกำหนดไว้แล้วว่า ๘๐๐ ล้านนี้เคลื่อนไหวไม่ได้เลย เราตายก็ต้องเดินตามนี้ ส่วนแยกออกไปนั้น ๕๐ กว่าล้านมันก็จะได้ของมันไปเรื่อย ๆ อันนี้ไม่จำเป็นจริง ๆ เราไม่แยก เราคิดไว้ในใจ มีแต่จะดึงเข้าไปหาทองคำเหล่านี้ ดึงเข้าไปหาจำนวน ๘๐๐ ล้านตลอดไป ให้กรุณาทราบเอาไว้ ทีนี้ที่มอบเข้าสู่คลังหลวงแล้วครั้งแรกเป็น ๑,๐๓๗ กิโลครึ่ง ผাগครั้งที่สองนี้ ๑,๐๒๕ กิโล เป็นสองครั้งรวมแล้วเป็น ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ที่เราทั้งมอบทั้งผากทั้งจริงทั้งปลอมวางั้นเถอะนะ เป็น ๒,๐๖๒ กิโลครึ่งเวลานี้นะ ทองคำหลังจากที่ได้ผากและมอบไว้แล้วนั้น ได้มาทีหลังอีก ๒๑ กิโล ๔๗ บาท ๗๓ สตางค์ อันนี้ยังไม่ได้หลอม คือทองคำต่างประเทศเอามารวมแล้วเป็นน้ำหนัก ๒๑ กิโล ๔๗ บาท ๗๓ สตางค์นี่นะ อันนี้ยังไม่ได้หลอม และรวมทองคำทั้งที่หลอมแล้วและยังไม่หลอมได้ ๒,๐๘๔ กิโล ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

ส่วนดอลลาร์ที่เราเอาไปมอบคราวที่แล้วนี้ว่า ๑ ล้านดอลฯ นั้นเวลานี้ยังมอบไม่ได้ เหตุผลยังไม่ลงนะซี ดอลลาร์เหล่านี้เราเก็บไว้ที่ธนาคารเสียก่อน เรากะเอาไว้ว่า ๑ ล้าน แต่เวลานี้เราชักจะแน่ใจว่าคงจะพอ ๑ ล้านแล้วนะ แต่ที่อ่านแต่บัญชีเก่านะซี ได้แล้ว ๙๒๖,๕๔๙ ดอลฯ ยังขาดอยู่อีก ๗๓,๔๕๑ ดอลฯ ขาดอยู่ทุกวัน อันนี้ขาดทุกวัน ได้มานี้ก็เป็นหมื่นแล้วนะ นี่ก็ยังขาดเท่าเดิม วันนี้ตั้งหมื่นกว่าแล้วนี่ วันนี้ได้ดอลลาร์มาจากภูสั้งโฆ ๑๑,๖๕๐ ดอลฯ อันนี้มันก็ขาดของมันอยู่อย่างนี้ บัญชีมันมีอยู่ทั้งทางกรุงเทพฯ ทั้งทางนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงไม่ค่อยได้อ่านบัญชี บัญชีกับเราไม่มีปัญหาอะไรทางกรุงเทพฯ ก็มี ครั้นเวลาจะรวมตัวจริง ๆ แล้ว ก็ต้องรวมทั้งทางกรุงเทพฯ ทาง

อุดรฯ เข้ากันแล้วบอกจำนวนเท่านั้น นาน ๆ อ่านทีนึง ถึงอย่างไรก็ตามมันเข้าบัญชีทั้งหมดแหละเหล่านี้ะ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

นี่เราได้พยายามเต็มกำลังความสามารถ พี่น้องทั้งหลายอย่าอ่อนข้อไม่ได้นะ ให้ฟังเสียงธรรม เราพิจารณาเราบอกตรง ๆ เราจะไม่หาใครมาเป็นเครื่องปรึกษาหารือ เราจะพิจารณาโดยธรรมของเรา ธรรมพระพุทธเจ้าธรรมแน่นอน พิจารณาตรงแนวตรงไหนออกตรงนั้นพุ่ง ๆ พุ่งไปเลย ให้ฟังเสียงธรรมก็แล้วกัน ไม่อยากให้บ้านเมืองล่มจมให้ฟังเสียงธรรม ธรรมไม่เคยทำใครให้ล่มจม ธรรมบอกตามความสัตย์ความจริง นี่สอนทุกอย่างแล้ว เบิกทางให้หมด ทางแล้วฉลาดปลอดภัย เป็นยังไง ธรรมจะบ่งจะบอกเพื่อความแคล้วฉลาดปลอดภัย ความสวัสดิและแน่นอนนามันคงแห่งชาติไทยของเรา ด้วยธรรมเป็นผู้คุ้มครองรักษา ให้ฟังเสียงธรรมอย่าฟังเสียงกิเลส มีแต่ที่จะกินจะกลืนรีดไถ กลืนคนทั้งชาตินี้โดยถ่ายเดียวเท่านั้น นี่คือเรื่องของกิเลส เรื่องของธรรมพยุสัตว์ทั้งหลายให้มีความร่มเย็นเป็นสุขแน่นอนนามันคงทั่วหน้ากัน นี่คือเสียงธรรม ให้พากันฟังเสียงธรรมนะ

เราก็ได้พยายามเต็มเหนี่ยว การแนะนำสั่งสอนเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพื่อความสงบร่มเย็น เป็นหน้าที่ของธรรม เป็นหน้าที่ของเรา เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ส่วนผู้จะยึดไปปฏิบัติตามธรรม เป็นหน้าที่ของพี่น้องชาวพุทธบริษัททั่วประเทศไทยจะทำหน้าที่ของตัวเอง ให้เป็นเนื้อเป็นหนังต่อตัวเองและส่วนรวม ตลอดชาติไทยของเราให้มีความแน่นอนนามันคง ให้ตั้งหน้าตั้งตาทำด้วยกันทุกคนเต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่าอ่อนข้ออย่าอ่อนนะ อย่าไปสนิทติดจมกับข้าศึกศัตรูใด อุบายใดของข้าศึกศัตรูที่จะมาในแง่ต่าง ๆ มี ให้ระมัดระวัง มันจะมาเกลี้ยกล่อมแบบไหน ๆ อย่าฟังเกลี้ยกล่อมแบบโจรแบบมารแบบมหากภัยต่อชาติไทยของเราอย่าฟัง ให้ฟังเสียงธรรม

ธรรมนี้ตายใจได้เลย เสียงโจรเสียงมารเสียงกระซิบกระซาบยุแห่ก่อกวนประเภทต่าง ๆ มันจะมาทุกซอกทุกแง่ทุกมุม อย่าฟังเสียงมันนะ เสียงอันนี้เสียงอันตรายต่อชาติของเราอย่าฟัง ปิดออกทันที ๆ ให้ฟังแต่เสียงธรรม เปิดทางเดินเพื่อธรรม ๆ เท่านั้น บ้านเมืองเราจะมีความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนนามันคง เป็นปีกแผ่นแน่นอนหนาจากหัวใจชาวไทยของเรา ซึ่งต่างคนต่างมีหัวใจปีกแผ่นแน่นอนนามันคงต่อความกลมกลืนสามัคคีกัน อันนี้เป็นสำคัญมากนะ ความกลมกลืนสามัคคีเป็นปีกแผ่นแน่นอนหนาแห่งน้ำใจของเราแต่ละคนแล้ว ชาติไทยของเราจะแน่นอนนามันคงไปตาม ๆ กัน พากันจำข้อนี้เอาไว้

เวลานี้ภัยกำลังรอบด้านชาติไทยของเรา ให้ต่างคนต่างตั้งเนื้อตั้งตัว อย่าสนิทติด
 จมกับอุบายใดที่เป็นเรื่องที่จะเป็นพินเป็นไฟมาเผาคนทั้งชาติเราไม่สมควร ให้ฟังเสียง
 ธรรม เราเป็นลูกชาวพุทธฟังเสียงพุทธ ฟังเสียงธรรม ฟังเสียงพระสงฆ์ท่านประกาศ
 ก้องมานานเท่าไร ให้เอาเนี้ยด เอ้า ถ้าจะจมให้จมด้วยอำนาจแห่งธรรม ไม่เคยมีมาแต่
 กัปไหนกัลป์ใด ไม่เคยมี ชาติไทยปฏิบัติตามพุทธแล้วจะจมก็ให้เห็นซิ ส่วนมากมีแต่จม
 ด้วยอำนาจของกิเลส บ้านเมืองเราจะจมเวลานี้ก็เพราะอำนาจของกิเลสนั่นเอง เราจะ
 ฟันฟู้ขึ้นด้วยธรรม มันจะจมไปที่ไหนวะ

หลวงตาระยะนี้ก็ดี ฉันจึงหันก็พอได้บ้าง ในอาทิตย์กว่า ๆ มานี้ ดูเหมือนจะ ๒
 อาทิตย์แล้วมั้งฉันจึงหันรู้สึกว่ามีขึ้นบ้างเล็กน้อย ๆ ธาตุชั้นนี้ก็ค่อยดีขึ้น

ทุลกระหม่อมจะเสด็จนั้นเราก็ได้ประกาศให้ทราบแล้วว่าวันที่ ๙ เข้าใจว่าวันที่ ๘
 ตอนค่ำท่านจะเสด็จถึงอุดรฯ แล้วประทับค้างแรมที่เจริญศรี แล้วตอนเช้าวันที่ ๙ ท่าน
 จะเสด็จเข้ามาที่นี่ ตอนเช้าวันที่ ๙ มาตอน ๗-๘ โมงนี้แหละ หลังจากนั้นแล้วตอนบ่าย
 ๒ โมงของวันที่ ๙ ท่านจะเสด็จไปในงานทุ่งศรีเมืองเราที่จังหวัดอุดรธานี จึงขอให้พี่
 น้องทั้งหลายไปชมพระบารมีท่านด้วยการสักการบูชาโดยทางทองคำ ดอลลาร์ เงินสด
 ได้หนาแน่นเท่าไรยิ่งดี ให้พากันบูชาพระคุณท่านที่ท่านเสด็จมาในงาน นาน ๆ มาที แต่
 เมืองอุดรฯ เรารู้สึกจะได้เปรียบเมืองทั้งหลายอยู่บ้างนะ ท่านเสด็จมาบ่อย พระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า ท่านก็เสด็จ แม้จะผ่านไปสกลฯ ก็ผ่านอุดรฯ
 นี้ เราก็มมีส่วนได้ ๆ ตลอด ท่านก็เสด็จมาเรื่อย ๆ

สำหรับฟ้าหญิงนี้ท่านเสด็จมาบ่อย รู้สึกเป็นวาสนาบารมีของพี่น้องชาวจังหวัด
 อุดรฯ เรา ท่านเสด็จมาคราวนี้ขอให้ตั้งหน้าตั้งตา เตรียมเครื่องสักการบูชาไว้เทิดทูน
 พระเกียรติท่าน แล้วจะเป็นเกียรติยศชื่อเสียงโด่งดังของประเทศไทยเรา เป็นอันดับ
 สอง นี้ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

คราวนี้เป็นคราวที่หลวงตาออกสนามเอง ขึ้นธรรมมาสน์เอง เป็นผู้นำพี่น้องชาว
 อุดรฯ เรา เพราะอุดรฯ นี้เป็นเมืองของหลวงตา ซึ่งเป็นผู้นำพี่น้องชาวไทยเราทั่ว
 ประเทศ บัดนี้ย่อนเข้ามา นี้จะมาเป็นผู้นำของพี่น้องชาวอุดรฯ เรา เวลาเป็นผู้นำของพี่
 น้องทั้งประเทศไม่ได้ขายหน้านะ ทองคำได้ตั้ง ๒,๐๘๔ กิโล ถ้าพูดถึงเรื่องตันก็ได้ ๒
 ตัน ๘๔ กิโล ดอลลาร์รวมแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ล้าน เงินสดก็บอกที่ยังมีอยู่ในธนาคารเวลา
 นี้ ๘๕๐ กว่าล้าน นี่เป็นผลงานของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ เป็นสง่าราศีดีงามข่มเขิน
 มาตลอด

ที่นี่ย่นเข้ามาหาเมืองอุดรฯ นี้ เป็นเมืองหลวงตาบวซึ่งเป็นผู้นำของพี่น้องชาว
 ไทยทั้งประเทศแล้วจะได้ทองก็สลึง เอาไปพิจารณากันนะ ดอลลาร์ ๑ เซ็นต์หรือ ๒

เซ็นต์ เงินบาทได้ ๔ บาทหรือ ๕ บาท อย่าให้ไต่ยิชนะ คอขาดให้หลวงตาขาดไปอย่างสบายหายห่วง อย่าขาดด้วยความบกพร่องว่าพี่น้องชาวอุดรฯ เราขายหน้าหลวงตาบ้าง ให้หลวงตาบ้างคอขาดด้วยพี่น้องชาวอุดรฯ แล้วจมนไปเลยเถียว คอขาดให้ขาดไปด้วยว่าความยินดีเทิดทูนชาติไทยของเรา ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องชาวอุดรฯ ทั้งหลายเรา รวมแล้วจุดนี้เป็นจุดที่เมืองอุดรฯ ซึ่งเป็นเมืองเกิดของหลวงตาบ้างด้วย เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย อย่าขายหน้าในจุดนี้เป็นอันขาด ให้พากันฟังทุกคน

หลวงตาถอดออกมาจากหัวใจจริง ๆ เพื่อจะเทิดเมืองอุดรฯ เราขึ้นนี้อันหนึ่งอย่าให้น้อยหน้าต่อบรรดาพี่น้องต่างจังหวัดทั้งหลาย ให้สม่าเสมอกันไป ถ้าให้เหมาะสมก็คือว่าเมืองอุดรฯ ได้มากกว่าเขา เพราะเป็นเมืองผู้นำ ต่ำกว่านั้นเราไม่อยากฟังนะ ถ้าว่ามากกว่าเขาแล้ว เอ้อ เหมาะสม มีหน้าซ้ำฟ้าหญิงท่านก็เสด็จอีกด้วย เราขายท่านไม่ได้นะ อย่าขายท่านนะ เข้าใจไหม เอ้า เทิดทูนท่าน ฟาดให้มันหนาแน่นเต็มทุ่งศรีเมืองนั่นละ ต้นผ้าป่า ต้นทองคำ ต้นดอลลาร์ หลวงตาบ้างเข้าตรงนี้ไม่ได้ หลวงตาบ้างจะไปเข้าด้านหลังขึ้นธรรมาสน์เลย ประกาศก้องกิตติคุณของพี่น้องชาวอุดรฯ เราให้ได้ทราบทั่วถึงกัน เอาละไม่จนตรอก ขึ้นเวทีจนได้ คือเข้าข้างหน้าไม่ได้ก็เข้าข้างหลัง เข้าข้างหน้ามีแต่ต้นผ้าป่าเต็มหมด ไปเข้าด้านหลังขึ้นเวทีเลย เอาละที่นี้ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com